

Roberti Jut.

Noor Robert seisis saddamas ja otas, kas ükski piddi temma pati tulles ja sega kaima minnema. Üks nooras Herra astus sisse ja ütles: pääw werib ja meie ei woi ennam kaugele minna. Niagem siis padiga siin saddamas monnikord eddasi ja taggasi. Agga, armas noor inimenne, kas teie ollete ka laewamees? Teil ei ollegi sedda näggo egga keelt.

Ro

Robert. Eõssi küt; ei ma ollegi õige laewamees; agga ma prugin sedda ammetit pühapäwile, et ma woiksin ennesele natukesse rahha koriada.

Herra. Woi nisuggune noor inimenne, kui teie, on jo ahne rahha peäle. See ei olle mitte lido wäärt.

Robert. Aus Herra, kui teie teaksite, mis pärrast ma püan rahha sada; kui teie mind tunneksite, wist teie ei kaswataks minna murret lega, et teie mind ahneks peate.

Herra. Ehk ma olen teile liiga teinud. Haklagem padiga ukuma, ja jutustage mulle siis, mis murre teil on.

Robert. Mul on agga üks ainus asik murreks. Minno isä on raudus, ja minna ei jowa tedda lahti peasta. Temma olli kaupmees siin lünas. Kui ta sai middagi warrandust koftoy ääud, siis temma noutas ennesele laewa ja tahtis sega kama